

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3037/24
3.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Татјане Лемајић, председника већа, Марије Бошковић и Слободана Керановића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Татјана Раденовић, адвокат из Обреновца, Кнеза Михаила бр. 11а, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Матић, адвокат из Обреновца, Војводе Мишића бр. 180, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама странака изјављеним против пресуде Основног суда у Обреновцу П 250/20 од 25.3.2024. године, у седници већа одржаној дана 3.4.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужиље и туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Обреновцу П 250/20 од 25.3.2024. године у ставовима првом и другом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Обреновцу П 250/20 од 25.3.2024. године тако што се обавезује тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 143.939,14 динара, са законском затезном каматом почев од наступања услова за извршење пресуде до исплате, у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете исплати износ од 254.978,53 динара са законском затезном каматом почев од 25.3.2024. године,

као дана пресуђења па до исплате.

Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље у преосталом делу, од досуђеног до траженог износа од 1.303.223,24 динара на име накнаде материјалне штете, са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе до исплате, као и захтев за исплату затезне камате на износ досуђен у претходном ставу изреке почев од дана подношења тужбе до дана пресуђења.

Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 35.596,08 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавиле обе странке побијајући је из свих законских разлога и то тужиља у ставовима другом и трећем изреке, а тужени како то произлази из навода жалбе у ставовима првом и трећем изреке. Тужиља је трошкове другостепеног поступка опредељено тражила.

Испитујући правилност побијане пресуде у границама законских овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама), апелациони суд је оценио да је жалба тужиље делимично основана, а жалба туженог неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП на коју се неосновано указује жалбама странака. Изрека првостепене пресуде је јасна и у складу са разлозима образложења, а у пресуди су наведени јасни и непротивречни разлози о свим битним чињеницама, који нису у противречности са изведеним доказима због чега пресуда нема недостатака због којих се не може испитати.

Према правилно утврђеном чињеничном стању, почетком јула месеца 2019. године странке су закључиле усмени уговор о извођењу грађевинских радова. По основу закљученог уговора тужени се обавезао да на кући тужиље у ... изврши доградњу и то дозиђивање дневне собе и нише у приземном делу објекта, рушење постојеће кровне конструкције, изливање бетонских носача, изливање бетонске плоче над дограђеним делом објекта и постављање нове кровне конструкције. Материјал је био тужилин, дневница мајстора износила је 40 евра, а помоћних радника 20 евра. До прекида сарадње дошло је пре укровљавања када је тужени тражио од тужиље да се промени првобитни договор у погледу плаћања те да цена буде 14 евра по квадратном метру, а не дневнице, на шта тужиља није пристала већ је ангажовала друге мајсторе да обаве укровљавање. Радови које је извео тужени до укровљавања, нису изведени по правилима струке због чега је тужени позван да отклони неправилности али се није одазвао. Због недостатака у изведеним радовима нови мајстори су морали да врше преправке истим материјалом који је користио тужени, дошло је до прокишњавања у кући тужиље иако је тужиља покушала да заштити плочу најлоном, због чега је покренула поступак обезбеђења доказа.

Решењем Основног суда у Обреновцу РЗ 254/19 од 19.9.2019. године усвојен је предлог тужиле да се изврши обезбеђење доказа увиђајем суда на лицу места и вештачењем преко вештака грађевинске струке ради утврђења вредности радова које је извео тужени, квалитета изведених радова, вредности договорених и неизведених радова, вредности радова неопходних за санацију нестручно изведених радова и висину штете коју је тужилца претрпела услед прокишњавања објекта, висину штете коју је предлагач претрпео због оштећења прозора и врата.

Увиђајем од 26.9.2019. године утврђено је да се у ... налази кућни плац тужиле на коме се налази кућа у реновирању и доградњи, да је са целе куће скинут кров, постављена плоча која прокишњава на свим просторијама, да се кућа састоји од старог дела који има пет просторија, а дограђени део куће се састоји од недовршене дневне собе, нише и купатила. Даље је констатовано да су постављени бетонски стубови оштећени, да се око куће налази 9 бетонских стубова и да су постављени ван габарита куће на старом делу куће, да се у свим просторијама осећа мирис влаге, да је пре увиђаја падала киша и да из плоче на целој кући пролази вода, капље и цури на неким местима, да су сви зидови куће унутра влажни, да су подови неравни, те да у просторији у којој је требало да буде купатило стоји шут.

Према налазу и мишљењу вештака грађевинске струке вредност изведених радова, по тврдњи тужиле, износи 637.446,33 динара. Радови који су изведени на стамбеном објекту спратности П су неквалитетни и нестручни, висина надвратника и надпрозорника нису у истој равни, стубови су требали да буду укопани у зидове, а они су изведени и налазе се ван габарита објекта и нису добро набијени па је дошло до сегрегације у бетону, на више места се виде пукотине и оштећене ивице стубова јер је оплата скинута дан након бетонирања, срушен је димњак изнад плоче, а плоча од ферт носача је избетонирана неквалитетно, није набијена и доста има сегрегације бетона, арматура за стубове је дужа и налази се ван бетона. За ове неквалитетно изведене радове и недостатке вредност изведених радова умањује се за 40% (254.978,53 динара), па укупна вредност изведених радова на стамбеном објекту износи 382.467,80 динара. Вредност уговорених, а неизведених радова према налазу вештака износи 548.244,71 динар. Уз налаз и мишљење су приложене и фотографије из којих се виде поменути недостаци.

На основу овако утврђеног чињеничног стања полазећи од чланова 18 став 2, 154 став 1 и 155 Закона о облигационим односима првостепени суд је закључио да је тужилца претрпела штету кривицом туженог који договорене радове није извео стручно и квалитетно и није поступао са пажњом доброг стручњака због чега је усвојио тужбени захтев и обавезао туженог да тужилци исплати износ од 254.978,53 динара, који представља умањену вредност изведених радова за 40%. У преосталом делу тужбени захтев је одбијен као неоснован и то за износ од 548.244,71 динар на име радова који су договорени, а нису изведени имајући у виду да је до прекида сарадње дошло пре укровљавања, а да је тужилца плаћања нове раднике по истим дневницама као и туженог и за износ од 500.000,00 динара на име уништених и оштећених покретних ствари имајући у виду да су исте паушално одређене и недовољно индивидуализиране како би се могла одредити њихова вредност. Правилно је на досуђени износ тужиоцу досуђена законска камата применом одредбе члана 277 ЗОО почев од дана доношења првостепене пресуде.

Наиме, одредбом члана 600 ЗОО прописано је да се уговором о делу посленик (предузимач, извођач радова) обавезује да обави одређени посао, као што је израда или оправка неке ствари или извршење неког физичког или интелектуалног рада и слично, а наручилац се обавезује да му за то плати накнаду. Чланом 607 став 1 прописано је да је посленик дужан извршити дело како је уговорено и по правилима посла. Чланом 614 став 1 истог Закона да је наручилац дужан прегледати извршено дело чим је то по редовном току ствари могуће и о нађеним недостацима без одлагања обавестити посленика. Чланом 618 став 1 да наручилац који је уредно обавестио посленика да извршени рад има неки недостатак може захтевати од њега да недостатак уклони и за то му одредити примерен рок, а према ставу 2 истог члана он има право и на накнаду штете коју трпи због тога.

По налажењу Апелационог суда, правилно је првостепени суд приликом доношења побијане одлуке утврдио да су парничне странке биле у облигационо правном односу по основу закљученог уговора о делу на основу кога се тужени, као посленик обавезао да на кући тужиље, као наручиоца, од тужиљиног материјала изврши доградњу и то дозиђивање дневне собе и нише у приземном делу објекта, рушење постојеће кровне конструкције, изливање бетонских носача, изливање бетонске плоче над дограђеним делом објекта и постављање нове кровне конструкције. Још током извођења радова тужена је у складу са одредбом члана 614 став 1 ЗОО о нађеним недостацима без одлагања обавестила туженог, а након прекида њихове сарадње покренула поступак обезбеђења доказа.

Првостепени суд је правилно оценио да је тужиља указивала туженом на недостатке и захтевала њихово отклањање. Ова чињеница је потврђена како исказом самог туженог који је навео да му је тужиља рекла да једна плоча пропушта воду тако и исказима сведока. Сведок ВВ, супруг тужиље, изјавио је да су одмах по уочавању неправилности, контактирали туженог и захтевали да дође и отклони уочене проблеме, али се он није одазвао. Ове наводе потврдио је и сведок ГГ који је, као радник ангажован од стране туженог, учествовао у извођењу радова. Он је навео да су по завршетку изливања плоче преко ње поставили два најлона који су се преклапали на средини. Међутим, већ сутрадан су приметили да кућа прокишњава, а тужиља је морала ђубровником избацивати воду из унутрашњости објекта у чему су јој и они помагали.

Наиме, према члану 618 ЗОО недостатак може бити у вези са квалитетом, врстом и количином уговорених радова. У случају да извођач радова одбије да отклони недостатак, наручиоцу припада право, по његовом избору, на снижење накнаде или раскид уговора, као и право на накнаду штете. Право на накнаду штете подразумева постојање стварне штете, која мора у току поступка и да се докаже. С тим у вези тужиља је покренула поступак обезбеђења доказа те је 26.9.2019. године извршен увиђај од стране суда на лицу места којом приликом је констатовано да се на предметном плацу налази кућа у реновирању и доградњи, да је са целе куће скинут кров, постављена плоча која прокишњава на свим просторијама, да се кућа састоји од старог дела који има пет просторија, а дограђени део куће се састоји од недовршене дневне собе, нише и купатила. Даље је констатовано да су постављени бетонски стубови оштећени, да се око куће налази 9 бетонских стубова и да су постављени ван

габарита куће на старом делу куће, да се у свим просторијама осећа мирис влаге, да је пре увиђаја падала киша и да из плоче на целој кући пролази вода, капље и цури на неким местима, да су сви зидови куће унутра влажни, да су подови неравни, те да у просторији у којој је требало да буде купатило стоји шут.

Такође је извршено и вештачење од стране вештака грађевинске струке чији је задатак био да утврди вредности радова које је извео тужени квалитета изведених радова, вредности договорених и неизведених радова, вредности радова неопходних за санацију нестручно изведених радова и висину штете коју је тужила претрпела услед прокишњавања објекта као и због оштећења прозора и врата. Према налазу и мишљењу вештака грађевинске струке вредност изведених радова по тврдњи тужиле износи 637.446,33 динара, а исти су одрађени неквалитетно и нестручно. Висина надвратника и надпрозорника нису у истој равни, стубови су требали да буду укопани у зидове, а они су изведени и налазе се ван gabарита објекта, стубови нису добро набијени па је дошло до сегрегације у бетону, на више места виде се пукотине и оштећене ивице стубова јер је оплата скинута дан након бетонирања, срушен је димњак изнад плоче, а плоча од ферт носача је избетонирана неквалитетно, није набијена и доста има сегрегације бетона, арматура за стубове је дужа и налази се ван бетона, па се за ове неквалитетно изведене радове и недостатке вредност умањује за 40% (254.978,53 динара), па укупна вредност изведених радова на стамбеном објекту износи 382.467,80 динара.

Како је тужила благовремено, у смислу одредбе члана 614 ЗОО известила туженог о недостацима који су се односили на квалитет изведених радова, а тужени недостатке није отклонио то тужила у складу са одредбом члана 618 ЗОО основано потражује износ од 254.978,53 динара, утврђен од стране вештака грађевинске струке на име умањене вредности изведених радова јер су радови изведени нестручно и неквалитетно.

Неосновано се жалбом туженог да током извођења радова није начинио ниједан пропуст који би довео до настанка штете, као и да је радове обављао по налогу тужиле која, како он тврди, није имала примедбе. Ове наводи супротни су изведеним доказима, укључујући исказе сведока, изјаву самог туженог, записнику о увиђају на лицу места као и налазу и мишљењу вештака грађевинске струке из којих се јасно утврђује да су радови изведени нестручно и неквалитетно, да су проузроковали штету на објекту и да је тужила благовремено указивала на недостатке и захтевала њихово отклањање.

Супротно наводима жалбе тужиле, правилно је првостепени суд, поступајући у складу са одредбом члана 8 ЗПП оценио све изведене доказе, како појединачно тако и у њиховој узјамној повезаности те на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања закључио да тужила није пружила довољно уверљивих и јасних доказа у погледу материјалне штете коју потражује по основу уништених и оштећених покретних ствари (покућства, техничких уређаја и намештаја).

Наиме, из навода тужбе, произлази да је тужила наведене ствари описала само општим терминима, без конкретизације врсте, количине, старости, стања или приближне вредности појединачних предмета, чиме је изостала неопходна индивидуализација предмета. Недовољна одређеност и паушално навођење предмета

без рачуна, фотографија, сведочења или вештачења, онемогућава суд да са сигурношћу утврди њихову стварну вредност као и обим евентуалног оштећења, због чега је првостепени суд правилно одбио тужбени захтев у овом делу.

Неосновани су и жалбени наводи тужиље којима се оспорава одлука првостепеног суда у делу који се односи на одбијање захтева за накнаду штете због договорених, а неизведених радова на објекту. Ово из разлога што је првостепени суд правилно утврдио да до извођења спорних радова никада није ни дошло, јер је пре почетка њихове реализације дошло до прекида сарадње између странака. Разлог прекида, према сопственој изјави тужиље, био је тај што је тужени, након почетног договора, једнострано променио договор и уместо договорене дневнице тражио накнаду у износу од 14 евра по метру квадратном. Будући да тужиља није пристала на нове услове, ангажовала је друге раднике под идентичним условима као што су били претходно договорени са туженим (40 евра за мајстора, 20 евра за помоћне раднике) који су извршили радове у целости, на задовољавајући и квалитетан начин те и по оцени овог суда тужиља није претрпела материјалну штету по том основу нити да је била принуђена да плати више него што је првобитно било планирано.

Овај суд је ценио и остале наводе жалбе парничних странака али их посебно не образлаже сходно одредби члана 396 ЗПП јер не могу довести до другачије повољније одлуке за тужиљу и туженог.

Међутим, одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке побијане пресуде не може се прихватити као правилна јер је донета погрешном применом материјалног права.

Чланом 154 ЗПП прописано је да ће суд приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни као и о висини трошкова, одлучује суд ценећи све околности. Ако је прописана тарифа за награде адвоката или за друге трошкове ови трошкови одмериће се по тој тарифи. У конкретном случају првостепени суд је приликом обрачуна трошкова погрешно применио Тарифу о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Републици Србији.

Имајући у виду вредност предмета спора и успех тужиље, тужиљи припадају трошкови за ангажовање пуномоћника-адвоката и то: за састав тужбе износ од 13.500,00 динара, за приступ на три одржана рочишта у износу од по 18.000,00 динара, укупно 54.000,00 динара, за приступ на једно неодржано рочиште у износу од 11.250,00 динара, за трошкове обезбеђења доказа у ванпарничном поступку у укупном износу од 35.390,00 динара као и на име таксе на тужбу и пресуду у износу од по 14.899,57 динара, што све укупно износи 143.939,14 динара, сходно важећој Тарифи о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Републици Србији ("Службени гласник РС" бр. 43/23) и важећој Таксеној тарифи из Закона о судским таксама. На досуђени износ тужиљи припада и законска затезна камата почев од дана наступања услова за извршење одлуке до исплате, сагласно члановима 277 став 1 и 324 став 1 ЗОО.

Применом одредбе члана 401 тачка 3 у вези члана 394 тачка 4 ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке ове пресуде.

С обзиром да је тужиља успела са жалбом у незнатном делу то јој не припадају трошкови другостепеног поступка због чега је, на основу члана 165 став 1 у вези члана 153 ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке ове пресуде.

Председник већа – судија
Тајјана Лемајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић